

komma att undergå en förändring af mera genomgripande art; hemställande alltså Utskottet,
att Herr Åke Anderssons berörda motion ej må till vidare åtgärd föränleda.

Stockholm den 15 Februari 1867.

På Utskottets vägnar:

Eric Sparre.

N:o 46.

Ank. till Riksd. Kansli d. 9 Mars 1867, kl. 11 f. m.

Lag-Utskottets Utlåtande, i anledning af väckt motion om ett tillägg till 17 Kap. 18 § Handels-balken, i fråga om rätt till betalning i konkurs för fordran på grund af borgen.

Herr Carl Anders Larsson från Östergötland har i motion (N:o 200), som af Andra Kammaren remitterats till Lag-Utskottet, föreslagit, att, till stäffande af det öfverhandtagande onda ett vidt utgrenadt borgenssystem medförde, "18 § uti 17 Kap. Handels-balken måtte erhålla ett nytt moment, så lydande: "Sedan gäldenärs egna skulder, till kapital och räntor, blifvit fullt guldna, utgår betalning för borgensförbindelser, dem gäldenären sig iklädt." Böter ege minsta rätt."

För detta förslag — enligt hvilket förmånsrätt framför en gäldenärs löftesförbindelser skulle tillerkännas hans egna skulder och enligt hvilket alltså en gäldenär, som icke egde andra skulder än borgensförbindelser, men dylika till belopp fullt motsvarande alla hans tillgångar, skulle kunna omintetgöra fordringsegarnes rätt endast genom att utfärda nya skuldsedlar i eget namn — har icke åberopats, och kan väl icke åberopas, någon rättsgrund. Så länge borgen är ett lofligt aftal — och lofligt är det i sig sjelf, ehuru ur viss synpunkt det vore önskvärdt, att bruket deraf inskränktes — kan detta obligatoriska aftal icke beröfvas den verkan, obligationer i allmänhet ega: ett motsatt förfarande innebure ett magtspråk, oer-

Bih. till Riksd. Prot. 1867. 7 Saml. 1 Afd. 7 Häft. 2